

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 6.

Vydána dne 13. února 1946.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(12.—17.) 12. Zákon, jímž se schvalují, doplňují a mění předpisy o obnovení právního pořádku. — 13. Zákon, kterým se zrušuje Exportní ústav československý — 14. Zákon o zatímní úpravě vojenské služby žen v československé branné moci. — 15. Zákon o zvýšení státního příspěvku vyživovacího. — 16. Vyhláška o pozbytí platnosti obchodních smluv, dohod, úmluv a ujednání, sjednaných mezi republikou Československou a Rakouskem. — 17. Vyhláška, kterou se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 20. prosince 1945, č. 161 Sb., jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové.

12.

Zákon

ze dne 19. prosince 1945,

jímž se schvalují, doplňují a mění předpisy o obnovení právního pořádku.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Prozatímní Národní shromáždění schvaluje a znovu usnází jako zákon ústavní dekret prezidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl. (příloha k vyhlášce č. 30/1945 Sb.), o obnovení právního pořádku, se změnami a doplňky v tomto zákoně uvedenými.

Článek II.

Ustanovení čl. 6, odst. 1, písm. a) a b) citovaného ústavního dekretu se nevztahují na rozhodnutí, která se týkají veřejných dávek, veřejného úvěru a organizačních opatření v oboru peněžnictví.

Článek III.

Z důvodu uvedeného v čl. 6, odst. 1, písm. b) ústavního dekretu lze zrušit nebo změnit rozhodnutí, vydaná v době nesvobody, též v případech, kdy rozhodnutí bylo vydáno bez právního předpisu.

Článek IV

Z důvodu, že na osoby v řízení zúčastněné byl učiněn nátlak, lze podle čl. 6, odst. 1, písm. c) ústavního dekretu zrušit nebo změnit rozhodnutí, vydaná v době nesvobody, v případech, kdy nebylo rozhodnuto po právu nebo tak, jak by bylo bývalo rozhodnuto v době svobody podle ustálené praxe,

a) protože se stranou nebo osobou jí blízkou bylo zle nakládáno, nebo že jim byla způsobena újma na těle, svobodě, cti, majetku nebo výdělku nebo že jim bylo takovou újmou pohroženo a strana z tohoto důvodu a pro poměry doby nesvobody nemohla řádně hájit své zájmy, nebo

b) protože svědek nebo znalec, na něhož nebo na jehož osoby blízké byl v řízení činěn takový nátlak, nepodal z toho důvodu a pro poměry doby nesvobody správné nebo úplné svědectví nebo posudek, nebo

c) protože soudce nebo úředník, který prováděl řízení nebo vydal rozhodnutí, jednal pod takovým nátlakem anebo jednal podle služebního pokynu nebo podle pokynu okupačního orgánu.

Článek V

(1) Ustanovení čl. 9, odst. 2 ústavního dekretu platí, pokud jde o trestní nálezy správní, toliko v případech, kdy trestný čin byl spá-

chán převážně z toho důvodu, aby jím pachatel přispěl k osvobození Československé republiky nebo aby jím pomohl osobám, které samy nebo jejichž osoby blízké byly persekčovány z důvodů národních, rasových nebo politických nebo kterým taková persekuce hrozila.

(2) Ustanovení čl. 9, odst. 3 téhož dekretu neplatí pro trestní nálezy správní.

Článek VI.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí zatím jen v zemích České a Moravskoslezské. Týmž dnem nabývají v plném rozsahu účinnosti i čl. 6 a čl. 9, odst. 2 a 3 ústavního dekretu, a to v úpravě vyplývající z tohoto zákona.

(2) Vláda se zmocňuje, aby stanovila nařízením, že ustanovení tohoto zákona včetně ustanovení citovaného dekretu platí také na Slovensku.

(3) V příloze se uveřejňuje úplné znění citovaného dekretu v úpravě tohoto zákona.

(4) Tento zákon provedou všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.,

též za ministra Dr. Ripku
a za státního tajemníka
Lichnera

Široký v. r.

Dr. Sránek v. r.

Ursíny v. r.

Nosek v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Đuriš v. r.,

též za ministra Dr.
Šoltésza

Dr. Pietor v. r.,

též za ministra Dr.
Šrobára

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.,

též za ministra Dr.
Procházku

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.,

též za ministra Masaryka

gen. Dr. Ferjenčík v. r.,

též za ministra gen.
Svobodu

Příloha k zákonu ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946, jímž se schvalují, doplňují a mění předpisy o obnovení právního pořádku.

Ústavní dekret presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944,

č. 11. Úř. věst. čsl.,

o obnovení právního pořádku,

ve znění zákona ze dne 19. prosince 1945,

č. 12 Sb. z roku 1946,

jímž se schvalují, doplňují a mění
předpisy o obnovení právního pořádku.

Prozatímní Národní shromáždění republiky
Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Prozatímní Národní shromáždění schvaluje a znovu usnáší jako zákon ústavní dekret presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl. (příloha k vyhlášce č. 80/1945 Sb.), o obnovení právního pořádku, se změnami a doplňky v tomto zákoně uvedenými.

Článek II.

HLAVA I

O obecných právních normách.

První oddíl.

O předpisech domácích.

Článek 1.

(1) Ústavní a jiné právní předpisy československého státu, vydané do 29. září 1938 včetně, pocházejí ze svobodné vůle československého lidu a jsou československý právní řád.

(2) Předpisy vydané v oblasti tohoto řádu v době, kdy československý lid byl zbaven své svobody (doba nesvobody), nejsou součástí československého právního řádu. Doba nesvobody jest doba ode dne 30. září 1938 až do dne, který bude určen vládním nařízením.

Článek 2.

(1) Z vůle československé zákonodárné moci jest na zcela přechodnou dobu i nadále používati z předpisů, uvedených v odstavci 2

článku 1. těch, které se nepříčí svým obsahem znění nebo demokratickým zásadám československé ústavy (ústavní listiny, jejich součástí a zákonů ji měnících a doplňujících, vydaných do 29. září 1938). Naprosto jsou však z používání vyloučeny předpisy z doby nesvobody z oborů soudního práva trestního, soudního řízení trestního, práva osobního a práva rodinného

(2) Zákonem bude stanoveno, kdy končí přechodná doba podle odst. 1.

Článek 3.

Soud nebo správní úřad, řeší určitou právní věc, rozhoduje, zda předpis z doby nesvobody vyhovuje ustanovení článku 2, odstavce 1; při tom musí uvést důvody svého rozhodnutí o této předběžné otázce.

Článek 4.

Vláda se zmocňuje, aby, dokud se nesejde Národní shromáždění, svými nařízeními použitelnost předpisů z doby nesvobody územně rozšířila nebo ji zrušila.

Druhý oddíl.

O předpisech státního zřízení zahraničního.

Článek 5.

(1) Ústavní dekret presidenta republiky ze dne 21. července 1940 o ustavení Státní rady jako poradního sboru prozatímního státního zřízení československé republiky (číslo 1 Úředního věstníku československého, vydávaného v Londýně, ze dne 4. prosince 1940) a ústavní dekret presidenta republiky ze dne 15. října 1940 o prozatímním výkonu moci zákonodárné (číslo 2 Úředního věstníku československého), jakož i všechny ostatní dekrety presidenta republiky, vydané podle paragrafu 2 dekretu číslo 2/1940, nejsou dotčeny předpisem článku 1, odstavec 2 tohoto ústavního dekretu, avšak podléhají spolu s nařízeními podle článku 4 dodatečnému schválení příslušnými ústavními činiteli (ratihabici)

(2) Dekrety presidenta republiky, vydané podle paragrafu 2 ústavního dekretu číslo 2/1940, pokud podle svého obsahu neplatí na dobu kratší, pozbývají další platnosti šest

měsíců po dni, kdy se sejde Národní shromáždění, nebudou-li již dříve zrušeny nebo změněny, nebo jako zákony znovu usneseny a vyhlášeny.

(3) Též dekrety presidenta republiky, označené za ústavní včetně tohoto ústavního dekretu, mohou být zrušeny nebo změněny pouhým zákonem. Tímto předpisem však není nikterak dotčeno ustanovení článku 1. zákona, kterým se uvozuje ústavní listina, číslo 121/1920, pokud jde o ústavní zákony, vydané do 29. září 1938.

(4) Nařízení, vydaná v zahraničí presidentem republiky podle paragrafu 64, odstavce 1 č. 10 ústavní listiny a vládou podle paragrafu 55 ústavní listiny, nejsou předpisem článku 1, odstavce 2 dotčena.

HLAVA II.

O rozhodnutích soudů a úřadů správních.

První oddíl.

Všeobecné předpisy o rozhodnutích soudů a úřadů správních.

Článek 6.

(1) Veškerá i pravoplatná rozhodnutí soudů a veřejné správy, která byla vydána v době nesvobody jest i tehdy, když obecná ustanovení z doby do 29. září 1938 včetně tak nepřipouštějí, na návrh stran zrušiti nebo změnit v těchto případech

a) byla-li vydána podle předpisů, které se svým obsahem příčí znění nebo demokratickým zásadám československé ústavy (čl. 2, odst. 1),

b) směřují-li k cíli československým právem zakázanému. Z důvodu zde uvedeného lze zrušiti nebo změnit rozhodnutí, vydaná v době nesvobody, též v případech, kdy rozhodnutí bylo vydáno bez právního předpisu,

c) bylo-li straně pro mimořádné poměry doby nesvobody znemožněno nebo ztíženo dostatiti se k řízení nebo prověsti důkaz, anebo byl-li učiněn nátlak na osoby v řízení zúčastněné.

(2) Ustanovení odstavce 1, písm. a) a b) se nevztahují na rozhodnutí, která se týkají veřejných dávek, veřejného úvěru a organizačních opatření v oboru peněžnictví.

(3) Z důvodu, že na osoby v řízení zúčastněné byl učiněn nátlak, lze podle odstavce 1, písm. c) zrušit nebo změnit rozhodnutí, vydaná v době nesvobody, v případech, kdy nebylo rozhodnuto po právu nebo tak, jak by bylo bývalo rozhodnuto v době svobody podle ustálené praxe,

a) protože se stranou nebo osobou jí blízkou bylo zle nakládáno, nebo že jim byla způsobena újma na těle, svobodě, etl, majetku nebo výdělku nebo že jim bylo takovou újmu pohrozeno a strana z tohoto důvodu a pro poměry doby nesvobody nemohla řádně hájit své zájmy, nebo

b) protože svědek nebo znalec, na něhož nebo na jehož osoby blízké byl v řízení činěn takový nátlak, nepodal z toho důvodu a pro poměry doby nesvobody správné nebo úplné svědectví nebo posudek, nebo

c) protože soudce nebo úředník, který prováděl řízení nebo vydal rozhodnutí, jednal pod takovým nátlakem anebo jednal podle služebního pokynu nebo podle pokynu okupačního orgánu.

(4) Byla-li taková rozhodnutí (odstavce 1) vydána správními úřady, lze je zrušit nebo změnit i z moci úřední.

(5) Strana může navrhnouti zrušení nebo změnu rozhodnutí podle odstavce 1 lit. a, b, c nejpozději do dvou let ode dne, kdy končí doba nesvobody (článek 1, odstavec 2) V téže lhůtě musí správní úřad oznámiti stranám, že zavedl řízení, aby se změnilo nebo zrušilo rozhodnutí z moci úřední podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 7.

(1) Článek 6 neplatí o úředních rozhodnutích orgánů státního zřízení zahraničního a o rozsudech polních soudů, zřízených podle dekretu presidenta republiky ze dne 26 října 1940 o československých polních sudech, č. 5 Úředního věstníku československého

(2) Lhůta k podání stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu na rozhodnutí správních úřadů státního zřízení zahraničního (paragraf 14 zákona o nejvyšším správním soude ve znění přílohy k zákonu č. 164/1937), lhůta k dovolání se nápravy ve výroku těchto úřadů o soukromoprávních nárocích (paragraf 2 zákona, jímž se provádí paragraf 105 ústavní listiny č. 217/1925) a lhůta k žádosti, aby byl podán návrh na mimořádnou obnovu polního trestního řízení (paragraf 483 vojenského trestního řádu ve znění zákona o vojen-

ském polním trestním řízení č. 115/1937), počne jeden rok po dni, kdy končí doba nesvobody.

Článek 8.

(1) Vládním nařízením mohou být zjednodušeny platné předpisy o řízení správních úřadů, pokud jich jest používati při řízení o zrušení nebo změně rozhodnutí veřejné správy podle článku 6.

(2) Obdobné předpisy pro obor řízení soudního budou vydány zákonem. Zákonem bude zejména ustanoveno, ve kterých případech soud může žalobci (navrhovateli) svěřiti držbu věci movité neb uvésti ho v držbu věci nemovité před rozhodnutím ve věci samé i tehdy, když nejsou splněny všeobecné předpoklady pro povolení exekuce nebo prozatímního opatření.

Druhý oddíl.

Zvláštní předpisy o trestních rozsudech a nálezích.

Článek 9

(1) O trestních rozsudech a nálezích platí, nimo předpisy v předcházejícím oddílu obsažené, ještě předpisy tohoto oddílu.

(2) Od počátku nicotné jsou trestní rozsudky soudní a trestní nálezy správní, které byly vydány v době nesvobody, jimiž byl někdo uznán vinným a odsouzen pro skutek, který není trestný podle československého práva. Soud (úřad), řídící se obdobně předpisy o obnově řízení, vyslovuje nicotnost usnesením. Ustanovení tohoto odstavce platí, pokud jde o trestní nálezy správní, toliko v případech, kdy trestní čin byl spáchán převážně z toho důvodu, aby jím pachatel přispěl k osvobození Československé republiky nebo aby jím pomohl osobám, které samy nebo jejichž osoby blízké byly persekčovány z důvodů národních, rasových nebo politických nebo kterým taková persekuce hrozila.

(3) Byl-li někdo v téže době uznán vinným skutkem, který jest trestný podle československého práva, byl-li však odsouzen k přísnějšímu trestu, než ukládá československé právo, jest výrok o trestu z moci úřední nebo k návrhu změnit tak, aby odpovídal československému právu. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro trestní nálezy správní.

(4) Spáchal-li okupant nebo osoba s ním spolupracující v téže době čin, který jest trest-

ný podle československého práva, a byli zproštěni obžaloby pro tento skutek, nebo byli mu uloženi trest nižší než ukládá československé právo, jest rozsudek k návrhu veřejného žalobce zrušiti a provésti nové trestní řízení.

Článek 10.

(1) Byli-li v době nesvobody někdo odsouzen trestním soudem anebo správním úřadem pro skutek, trestný podle československého práva, jest odsuzující rozsudek (nález) k návrhu zrušiti, byli-li čin spáchán s úmyslem, aby pachatel přispěl k osvobození československé republiky

(2) O návrhu rozhoduje soud (úřad), řídě se obdobně předpisy o obnově řízení.

Článek 11.

(1) Jsou-li osvědčeny okolnosti, které odůvodňují návrh, aby byla vyslovena nicotnost odsuzujícího rozsudku (nálezu) podle článku 9, odstavec 2, anebo návrh na zrušení rozsudku (nálezu) podle článku 10, jest odsouzeného ihned propustiti z vazby

(2) Totéž platí v případech článku 9 odstavec 3, je-li osvědčeno, že dosavadním výkonem trestu je odpykán trest, který ukládá československé právo.

(3) Veřejný žalobce, doví-li se o okolnosti, jež může návrh ve prospěch odsouzeného odůvodniti, jest povinen ihned podati příslušné návrhy sám.

HLAVA III.

V ý h r a d a z v l á š t n í c h p ř e d p í s ť.

Článek 12.

Zákon zvlášť stanoví, jak budou odčiněny škody vzniklé důsledkem mimořádných poměrů doby nesvobody a jak budou upraveny případy, ve kterých není možno, nebo v zájmu hospodářské a sociální obnovy není účelno, vrátiti se k původnímu stavu.

HLAVA IV.

O s o u d e c h a ú ř a d e c h z ř í z e n ý c h v d o b ě n e s v o b o d y.

Článek 13.

(1) Vláda stanoví nařízením, které ze soudů a správních úřadů, zřízených v době nesvobody, a v jakém rozsahu, dočasně úřadují.

(2) Spisy soudů a správních úřadů, zřízených v době nesvobody k výkonu soudnictví a veřejné správy na území československé republiky, o nichž nebylo učiněno rozhodnutí podle předchozího odstavce, jest bez prodlení odevzdati československému soudu neb úřadu pro věc místně a věcně příslušnému.

Článek III.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí zatím jen v zemích České a Moravskoslezské.

(2) Vláda se zmocňuje, aby stanovila nařízením, že ustanovení tohoto zákona včetně ustanovení citovaného dekretu platí také na Slovensku.

(3) Tento zákon provedou všichni členové vlády

13.

Zákon

ze dne 15. ledna 1946.

kterým se zrušuje Exportní ústav československý.

Prozatímní Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Exportní ústav československý, zřízený vládním nařízením ze dne 4. července 1934, č. 179 Sb. a reorganizovaný vládním nařízením ze dne 20. června 1940, č. 240 Sb. ve znění vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 44 Sb. z r. 1941, se zrušuje. Jeho likvidaci provede ministerstvo zahraničního obchodu.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zahraničního obchodu.

Dr Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr Stránský v. r.
za Dr. Rípku

14.

Zákon

ze dne 24. ledna 1946

o zatímní úpravě vojenské služby žen v československé branné moci.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ženy, jež dobrovolně vstoupily do československé branné moci, byly do ní zařaděny k vykonání vojenské služby a tuto službu konaly a po případě konají, staly se dnem svého dobrovolného vstupu příslušnicemi československé branné moci.

§ 2.

(1) Po dobu vykonávání vojenské služby v československé branné moci přísluší jim vojenské náležitosti a jiná práva podle předpisů platných pro vojenské osoby v činné vojenské službě.

(2) Až do svého propuštění z činné vojenské služby podléhají veškerým československým vojenským služebním, kázeňským a kárným předpisům, jakož i vojenské trestní soudní pravomoci.

§ 3.

(1) Jejich povinnosti podle §§ 1 a 2 končí dnem propuštění z činné vojenské služby. O propuštění rozhodne ministr národní obrany na jejich žádost nebo z úřední moci.

(2) Po propuštění přísluší jim nárok na zaopatřovací platy podle předpisů platných pro vojenské gázisty v záloze.

(3) Nárok na zaopatření přísluší rovněž státně spolehlivým pozůstalým po těch příslušnicích československé branné moci, které pro poruchu svého zdraví (těla), utrpenou za činné vojenské služby a z příčin souvisejících s vykonáváním této služby, zemřely anebo po svém propuštění zemrou, není-li tu osoby, která má zákonnou povinnost pozůstalé vyživovati a zaopatřiti, a jest s to tak učinit.

(4) Ženy propuštěné z československé branné moci jsou oprávněny používatí hodností nabytých v činné vojenské službě jako čestných a nositi předepsaný vojenský stejnokroj za podmínek platných pro vojenské osoby

mimo činnou službu. Ministr národní obrany může z důležitých příčin vysloviti ztrátu tohoto oprávnění.

§ 4.

Tímto zákonem nejsou dotčena práva, jichž nabyly příslušnice československé branné moci v zahraničí po svém propuštění anebo pozůstaly po nich podle dekretu presidenta republiky ze dne 15. května 1944, č. 5 Úř. věst. čsl. č. 2/44 o postavení žen v československých vojenských jednotkách.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 6. října 1944; provede jej ministr národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

gen. Svoboda v. r.

15.

Zákon

ze dne 24. ledna 1946

o zvýšení státního příspěvku vyživovacího.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Státní příspěvek vyživovací, jehož výše byla naposledy stanovena v zemích České a Moravskoslezské vládním nařízením ze dne 10. července 1945, č. 28 Sb., o zvýšení státního příspěvku vyživovacího, a na Slovensku ustanovením § 119 zákona ze dne 10. června 1943, č. 80 Sl. z., o úpravě některých právních poměrů souvisejících s výkonem vojenské a jiné obdobné služby, se nově upravuje a činí pro osobu a den

1. pro osobu, která v domácnosti zastupuje povolání k vojenské službě:

a) v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Moravské Ostravě 34 Kčs,

b) v místech majících podle posledního sčítání lidu více než 25.000 obyvatelů 30 Kčs

c) ve všech ostatních místech . . . 26 Kčs.

2. pro ostatní oprávněné:

a) v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Moravské Ostravě 19 Kčs,

b) v místech majících podle posledního sčítání lidu více než 25.000 obyvatelů 16 Kčs,

c) ve všech ostatních místech . . . 13 Kčs.

(2) V mimořádných případech, hodných zcela zvláštního zřetele, zvyšují se vyživovací příspěvky, uvedené v odstavci 1, až o dalších 50%. Ministerstvo vnitra vydá po dohodě s ministerstvem národní obrany a ministerstvem financí podrobné a závazné směrnice, kterými se upravují podmínky pro přiznání tohoto zvýšení.

(3) Úhrnné částky státního příspěvku vyživovacího, jež přísluší oprávněným členům rodiny povolaneho k vojenské službě, nesmějí přesahovati tyto denní částky:

a) v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Moravské Ostravě 100 Kčs,

b) v místech majících podle posledního sčítání lidu více než 25.000 obyvatelů 85 Kčs,

c) ve všech ostatních místech . . . 72 Kčs.

(4) Za osobu, která v domácnosti zastupuje povolaneho, se považuje manželka, žije-li s povolaným ve společné domácnosti, jinak — a to za téhož předpokladu — nejstarší z osob majících nárok na vyživovací příspěvek.

§ 2.

Výši státního příspěvku vyživovacího (§ 1, odst. 1 a 2) a výši úhrnných částek podle § 1, odst. 3 může vláda měniti nařízením.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1945, provede jej ministr vnitra v dohodě s ministry národní obrany a financí.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Nosek v. r.

16.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 4. února 1946

o pozbytí platnosti obchodních smluv, dohod, úmluv a ujednání, sjednaných mezi republikou Československou a Rakouskem.

Ministr zahraničních věcí vyhláší podle § 2, písm. b) dekretu presidenta republiky ze dne 23. června 1945, č. 19 Sb., o Sbírce zákonů a nařízení republiky Československé:

Se zřetelem ke změně mezistátních a hospodářsko-politických poměrů pozbyly dnem 29. září 1938 platnosti veškeré obchodní smlouvy, dohody, úmluvy a ujednání, sjednané mezi republikou Československou a Rakouskem, zejména

Obchodní dohoda ze dne 4. května 1921, vyhlášená pod č. 14/1923 Sb. a

Dodatková úmluva ze dne 2. dubna 1936 se závěrečným protokolem a dodatkovým protokolem ze dne 9. července 1936, vyhlášená pod č. 233/1936 Sb.

Dr. Clementis v. r.

17.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 2. února 1946,

kterou se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 20. prosince 1945, č. 161 Sb., jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové.

V zákoně ze dne 20. prosince 1945, č. 161 Sb., jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové, opravuje se v čl. 1, odst. 3 citace „Zákon ze dne 19. prosince 1934, č. 226 Sb., o branném příspěvku“ na „Zákon ze dne 19. prosince 1934, č. 266 Sb., o branném příspěvku“.

Nosek v. r.

